

Tenkrát v Provence

Tenkrát v Provence

vzpomínáš duše má

vonělas čerstvě umletým kafem a cigaretou

v očích lesk perel mandarínů

louky levandulí, které kvetou

s duší plnou splínů

To tenkrát v Provence

učil se ti v náručí umírat

s vírou v tebe

učil se ti v náručí milovat

v blankytně modré nebe

To tenkrát v Provence

tmavá noc v srdce kvílí

v bledých tvářích ruměnec

když dorazí rty k svému cíli

jsem lásky spiklenec

To tenkrát v Provence

v tanci spojení srdcí dvou

luna v potěšení se usmívá

tvé rty k slasti zvou
mé srdce však umírá

To tenkrát v Provence

.... umřel jsem.....

.... bez tebe...

... umřel jsem...

.... V Provence.....

Okouzlení

Padám s první kapkou deště
prosyen jarní mlhou
mrtev, sic žiji ještě
padám s poslední tvou slzou.

Jsem svíce sfouklá větrem náhle
v temnotách nekonečných chvil
chceš-li, hledej mě v hrdle lahve
byť v modři tvých očí jsem se utopil.

Ve spáse líbal rty v lampy stín
s tváří luny, co se zarděla
s každým dnem vytřepávám ti z řas splín
byť v polibku tvém hledám svého anděla.

V květu růže štěstí oči mhouří
kdo jí vázu s vodou zaručí?
zmaten plavu v citu bouři
když usínáš mi tajně v náručí.

Naše ulička

Na konci všednosti dnů
tam pod oprýskanou lampou nesvítící čtvrt století
zas spolu v naší uličce snů
sic chvilku, sic šťasten, když medový polibek přiletí.

Ve větru se nám břízy klaní
skrz přivřená víčka letmý vzdech
jen cítit tvůj dotek ve své dlani
nad tvou měsíční krásou tají se mi dech.

Tajně nasávám vůni tvých vlasů
v melodii blaženosti tvůj smích
neúprosný je ten tok času
bodající srdce silou stovky dýk.

Na konci všednosti duší soumraku
zdál se mi o tobě překrásný sen
zas spolu v naší uličce zázraků
než zrodil se z lásky nový den.

Tam v naší uličce kouzel
ti růži do vázy dám
když v dnešek jsem se vzbouzel
netuše, že zemřu v uličce bez tebe sám.